

første Led — der lades ubeskattet — staar en helt rød Radikalisme overfor de 800 Mill. Mark, der aarlig falde i Arv til fjernere Slægtninge og Legatarer.

Dog er der forskellige moderate Nedsættelser i denne Skat; Arvelodder under 500 Mark ere afgiftsfri; Arv bestaaende i Bohave og Klædningsstykker er afgiftsfri, naar Værdien er under 5,000 Mark, og Arven tilfalder nærmeste Slægt; Legater til Tyende er afgiftsfri, naar Værdien er under 3,000 Mark. Overfor faste Ejendomes Beskatning toge Agrarerne stærkt paa Veje: „Arveafgiften er en Formuekonfiskation, der rammer den faste Formue stærkere end den bevægelige, idet bl. a. Formuedannelsen foregaar langsommere i Landbruget end i Handelen.“ Loven eftergiver derfor en Fjerdedel af Afgiften paa den Arv, der bestaar i Landejendomme. Falder Ejendommen i Arv to Gange i Løbet af 5 Aar, betales ingen Arveafgift, naar Ejendommen arves af nær Slægt.

Landejendomes Værdi er ikke deres Handelsværdi, men 25 Gange det aarlige Udbytte; yderligere faar fast Ejendom Ret til at afbetale Skatten i 10 aarlige Rater. Afgiften indbringer ca. 75 Mill., hvoraf de 50 tilfalde Riget, de 25 Mill. Enkeltstaterne, der tilmed have Ret til at opkræve 37 Mill. yderligere.

X. Svejts. Svejts var i lange Tider den eneste Fastlandsstat, der havde en progressiv Arveskat, ligesom dette Land har de mest radikale og progressive Indtægts- og Formueskatter. Arveafgiften er forskellig i de forskellige Kantoner. Helt ude ved Konfiskationen er Arveafgiften i Kanton *Uri*, hvor Arvtager, naar han ikke er i Slægt med Arvelader, og naar Arven er over 750,000 Kr., skal i Afgift betale — 75 pCt.! Men, som en Forfatter bemærker, saa stor Arv er aldrig falden i *Uri*! I Kanton *Schaffhausen* betales — alt efter Slægtsskabsgraden — 2, 4, 6 og 10 pCt. af Arv under 2000 Mark; Procenten forhøjes med $\frac{1}{10}$, for Arvelodder mellem 2 og 10,000 Mark, med $\frac{2}{10}$ for Arvelodder mellem 10 og 20,000 Mark o. s. v., til Procenten forhøjes med $\frac{10}{10}$, naar Arven er over 90,000 Mark. I *Zürich* er Arvesatserne 3, 6, 8 og 10 pCt. efter Slægtsskabsgraden for de mindre Arvelodder, for større Arvelodder forhøjes Satserne med indtil 50 pCt.

XI. Østerrigs Arvelov er af 1850: efter Slægtsskabsgrad varierer Satsen fra 1—8 pCt. *Rusland* har derimod i den sidste Tid gennemført en ret radikal Arvelov ligesom *Belgien* og enkelte *Balkanstater*.

XII. Nederlandene havde allerede i det 16de Aarhundrede ret høje Arveafgifter af Løsøre; disse omfattede dog ikke Afkommets Arvelodder. Selv Lovene af 1805 og 1817, der beskattede Ægtefællers Arv med 5 pCt. og af kollateral Arv tog fra 5 til 10 pCt. efter Slægtsskabsgrad, vovede ikke at røre ved Afkommets Arv. Efter Loven af 1859 betaler Afkommet 1 pCt., Søsken og Forældre 3 pCt., Bedsteforældre og Ægtefæller 4 pCt. og fjernere Slægt fra 6 til 10 pCt. *Desforuden* betaltes en *Boregistreringsafgift* samt en saakaldet *Overgangsskat*, der oprindeligt var fra 1 til 5 pCt., men nu er i 1ste Linie $\frac{1}{4}$ pCt. og af alle andre Arvinger 2 pCt. Overgangsskat betales af den Del af Formuen, der bestaar i Effekter og andre Laanepapirer; Overgangsskatten betales uden Hensyn til den Boet paahvilende Gæld, og er altsaa en Art særlig Beskatning paa Pengeanbringelser i *rentebærende* rørlig Formue. Der er sat det Maksimum for Overgangsskatten, at hvis den er saa stor, at den sluger mere end Arvelodden, skal — den dog ikke betales. Den hollandske Arveafgift revideredes i 1897.

Som man vil se er Progressionens Princip trængt igennem i de fleste Arvelove, ligesom Descendentterne ere blevne inddragne under Beskatningen.